

383 Hořké Páně umučení

transpozice 1

1. Hoř - ké Pá - ně u - mu - če - ní na mys - li když no - sím,

všec - ko se mi v žalost mě - ní, o - ko sl - zou ro - sím; z nesmír - né

lás - ky pra - me - ne Je - žíš krev pro - lé - val,

že i to srd - ce ka - men - né u - chvá - tí hoř - ký žal.

2. Opuštěný, vydán zradě
v Getsemanech klečí.
Však již kvapí po zahradě
žoldnéřové s meči.
Jidáš, jenž Mistra zaprodal,
vede je s úšklebkem
a již je veden králů Král
před knížat hrdý sněm.

3. Ztýraného odtud zrána
vedou k Pilátovi,
aby na smrt vydal Pána
vladařskými slovy.
„Nevinen Ježíš,“ Pilát dí,
ale hned bez práva
ukrutné Pána čeledi
k mrskání vydává.

4. Pohleď, duše nelítostná,
na ta hrozná muka,
kterak Pána bije zlostná
katanova ruka;
trnovým věncem ve spěchu
čelo mu ovijí,
červené roucho k posměchu
kladou mu na šíji.
6. Hle, již svaté ruce, nohy
připecněny k dřevu,
vystaven Pán přeubohý
rouhání a hněvu,
a v nevýslovném strádání
krvácí z četných ran,
pak svatou hlavu naklání,
těžký boj dokonán.
5. A lid nezná smilování,
vida Pána v trýzni.
Marně vladař Pilát brání
jeho krvežízni.
Na rámě bere těžký kříž
Kristus Pán v lopotě,
kající duše, pojď s ním již
ke smutné Golgotě.
7. Uvaž, duše, v tuto dobu
muka kříže jeho,
na němž Pán pněl pro tvou zlobu
k spáse světa všeho.
Odvrhni hříchu okovy,
pro něž Pán umírá,
již se ti z lásky Kristovy
věčný ráj otvírá.

2. O - puš - tě - ný, vy - dán zra - dě v Get-se - ma - nech kle - cí.

Však již kva - pí po za - hra - dě žo - ld - né - řo - vé s me - či. Ji - dáš,

jenž Mis - tra za - pro - dal, ve - de je s ú - škleb -

kem a již je ve - den krá - lů Král před kní - žat hr - dý

3. Ztý - ra - né - ho od - tud zrá - na ve - dou k Pi - lá - to - vi,

a - by na smrt vy - dal Pá - na vla - dař - ský - mi slo - vy. „Ne - vi - nen

Je - žíš,“ Pi - lát dí, a - le hned bez prá - va

u - krut - né Pá - na če - le - di k mrská - ní vy - dá - vá.

4. Po - hled', du - še ne - lí - tost - ná, na ta hroz - ná mu - ka,

kte - rak Pá - na bi - je zlost - ná ka - ta - no - va ru - ka; tr - no - vým

věn - cem ve spě - chu če - lo mu o - vi - jí,

čer - ve - né rou - cho k po - smě - chu kla - dou mu na ší - jí.

5. A lid nez - ná smi - lo - vá - ní, vi - da Pá - na v trýz - ni.

Mar - ně vla - dař Pi - lát brá - ní je - ho kr - ve - žíz - ni. Na rá - mě

be - re těž - ký kříž Kris - tus Pán v lo - po - tě,

ka - jíc - ná du - še, pojd' s ním již ke smut - né Gol - go - tě.

6. Hle, již sva - té ru - ce, no - hy při - pev - ně - ny k dře - vu,

vy - sta-ven Pán pře - u - bo - hý rou - há - ní a hně - vu, a v ne - vý -

slov - ném strá - dá - ní kr - vá - cí z četných ran,

pak sva - tou hla - vu na - klá - ní, těž - ký boj do - ko - nán.

7. U - važ, du - še, v tu - to do - bu mu - ka kří - že je - ho,

na němž Pán přel pro tvou zlo - bu k spá - se svě - ta vše - ho.

Od - vrh - ni hří - chu o - ko - vy, pro něž Pán u - mí -

rá, již se ti z lás - ky Kris - to - vy věč - ný ráj ot - ví - rá.